

**Előfizetési árak:**  
 Egész évre . . . 6 ft — kr.  
 Félévre . . . 3 „ — „  
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „  
 Egy hónapra . . . 50 „  
 Egyes szám ára 8 kr.

**Kiadóhivatal:**

**PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.**  
 (Nádozy-féle ház)  
 hová az előfizetések és a lap  
 szétküldésére vonatkozó felszo-  
 lalások intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## (PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

**Szerkesztői Iroda:**  
**PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.**  
 hová a lap szellemi részét  
 illető minden közlemény inté-  
 zendő.

Kéziratok vissza nem adnak.

**Hirdetések**

a kiadóhivatalban vétetnek föl.  
 Előfizetések elfogadtnak még  
 valamennyi könyvkereske-  
 désben.

**Egyes számok kaphatók:**

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

**Kossuth a közigazgatási vitáról.**

Kossuth Lajos a napokban levelet irt Hely Ignác országgyűlési képviselőhöz, a mely levélben a közigazgatási vitáról emlékezik meg. E levél, az ebben foglalt vélemény olyan-nyira érdekes, hogy közlését legfőbb szükségnek tartottuk.

Turin, 22. Via dei Mille  
 augusztus 11. 1891.

Kedves barátom!

A hiven teljesített kötelesség érzeté-vel pihenhetnek meg önök a hosszú harcz fáradalmi után — Bravi bravissimi! Jól esett eltámasztott lelkenem figyelemmel kísé-ri az önök küzdelmét az „intézményes szabadság“ pusztuló várdájának védelmében, s a fáradságot, melybe rohamosan homályosodó szememnek e figyelem került, megjutalmazá az élvezet, melyet a jellem szemléletéből, mely önöket vezérelte s a magas színvo-nalon álló értelmiségből, melyet kitüntet-tek, merittem. Nemcsak nem restelem, de sőt egy nemével a faji büszkeségnek szeretem bevallani, hogy abban a mes-terségben, melyet parlamentáris képesség-nek neveznek, önöket mestereimnek ismer-em el. Bravi bravissimi! — Még siker tekintetében is — meg lehetnek önök az adott körülmények közt elégedve; mert akár mint csürjék-csavarják is a bécsi udvar redivivus Kollonicsai a dolgot tény, hogy Kollonics uraméknak azon törekvése, hogy „Magyarország is alkalmazza magát örö-kös tartományok igazgatási elveire“, ez országgyűlésen nem lett és nem lesz tör-vénynyé, ámbár Szapáry uram még a koronát is törekvéseinek kortesévé tette.

Csak egyet óhajtottam volna azt, hogy a minő tömörön helyt állottak önök a vitakozásban fáradhatlanul, ép úgy helyt állottak volna a szavazásoknál is. Nem az eredmény, hanem a tekintély tekintetében sajnálom, hogy az utolsó szavazatoknál a „nem“ csak amugy a negyvenes számmal figurált, holott minden coefficientst számba-veve 100 is kikerült volna. Kár, hogy nem került. A számnak megvan a maga impo-náló ereje a jövőre. Minél tekintélye-sebb, annál könnyebben növekszik.

Arra a bolond beszédre, hogy önök a parlament tekintélyét rontják, csak ennyit mondok: Az ön levelével egyidejűleg érke-zett magyar lapok csomagán legfelül a „Pesti Hirlap“ talált feküdni, úgy volt összehajtvá, hogy szemembe ötlöttek ezen szavai: „a szélsőbal nagyot rendített a parlamentarizmus tekintélyén.“ Ni ni! — gondolám — minő ostoba sajtóhiba: „l“ helyett „r“, lendített helyett rendített; hogyis nem csapja el az a Légrády vagy ki a maga vigyázatlan korrektorát.

Mert hát mint tény — nem véleményt, hanem mint pozitív tény mondom önnek, hogy önök nagyot lendítettek azon a tekin-télyen a külföldi intelligencia közvélemé-nyében. Szapáry uram, a ki oly megfeszít-tett izmokkal vonszolja a bécsi udvar igáját, mint egykori őse a törököt, azt meri mon-dani, hogy „rendítettek“, mert néhány szolgatoll úgy írta, s ez nála „közvéle-mény“. Eszembe jut hogy egykor a Times anonym vezércikkirója az angol nép köz-véleményére hivatkozva, nagyon keményen kikelt Cobden ellen, mivel hogy gáncsolta

kormány osztrák politikáját. — „Kicsoda kend, hogy így meri interpretálni az angol közvéleményt?“ — „Én a Times vagyok“, felelé amaz. — „Non sense — viszonzá Cobden — kicsoda kend?“ Nem hagyott neki békét. Kiugratta, hogy pre-sentálja kicsodaságát. Akkor Cobden elég-nek tartotta ennyit írni: „Nézd angol nép, ez a fickó meri magát a te véleményed tolmácsának felvetni.“

Lendítettek önök a magyar parlamen-tarizmus tekintélyén. Ez tény. Figyelmet keltettek önök a magyar parlament iránt — a figyelem folytán azt kezdi hinni a köz-vélemény, hogy az mégsem egészen amo-lyan „chambre intouvable“, a melynek csak az a hivatása, hogy alkotmányos bélyegű papirosra regisztrálja a bécsi udvar abszo-lutisztikus parancsait. Bizony bizony még megérhetjük, hogy a magyarral számolni kell.

Hanem persze az önök sulya ekkoráig csak a negatív „nem“-ig jutott. „Ez is valami.“ A pozitív „igen“-re kell törekedni.

Van-e ehhez remény nem tudom. Vajon az önök „lendülete“ felébreszti-e az alvó magyart? — Hanem azt tudom, hogy úgy a jövő évi választásokra, mint általában a nemzetnek a passzivitás marasmusából kigyógyulására való tekin-tetéből azt kellene feladatul ven-niök, hogy a minő elhatározással és kitartással lendítettek az országgyűlés élet-erején, ép olyannal lendítsenek a vármegyék élet erején: vegye-nek részt közéletében, rázzák föl tes-pedéséből, üldözzenek minden visszaélést

**A „Pécsi Figyelő“ tárczája.****Pamlagomon.**

Apotheozist írni rólad  
 A hála engem arra készit:  
 Rajtad pihentem mindig én ki,  
 A mely sujtott, a szenvedést.  
 Hozzád fűződik minden emlék,  
 Rajtad készült minden dalom;  
 Puha kebleden álmodoztam  
 Szép, holdvilágos alkonyon.

Mert lám, az élet annyi búval  
 És annyi bánattal kínál,  
 Hogy jól esik álmodni néha  
 A méla hold sugárinál.  
 Álmodni boldogabb jövőről,  
 A hol nem ér oly sok csapás,  
 S a hol, a mit bajjal vetettünk,  
 A kalászt nem aratja — más.

S mily kényelmetlen vón' az álom  
 Kopott löcán, vagy fapadon!  
 Hogy élvezet volt álmodásom,  
 Tied az érdem, pamlagom!  
 Merengő, tépelődő lelkem  
 Az álom karján ringatád:  
 Oh hála érte, hála néked  
 Te önzetlen, te hű barát!

Mert sok barátom elhagyott már,  
 Kiket nagyon szerettem én,  
 És hűtlen lett a legszebb, legjobb:  
 Maga a tünde szép remény...  
 A csalódás éles törével  
 Döfé át szívem mindegyik:  
 S te hűn kintartasz oldalamnál  
 Az utolsó lehelletig!

S a kit mélyen, mélyen szerettem,  
 (Tanum te vagy, s a méla hold)  
 A szőke lány, miként a többi,  
 Szintén kétszintű, csalfa volt.  
 Kétségbeestem volna most, hogy  
 Szívem egészen árva már,  
 Ha — mint szilárd hűség jelképe —  
 Szobámban ott nem állanál.

Igen, hű voltál, drága pamlag,  
 S talán tovább is az maradsz,  
 Ha töled el nem hiva engem  
 Az életzaj, a munka, harcz.  
 A koczka eldőlt, végbűcsunkra  
 A percz immár elérkezett;  
 Fogadd bucsútul hát e pár szót,  
 Jó, pamlagom, Isten veled!

Isten veled! Pompás rugóid',  
 S egész puha mivoltodat  
 Egykönnyen én el nem felejtem,  
 Bár máshol — ottomán fogad.

Oh érzem, visszasír a lelkem  
 Hozzád, utánad néhanap,  
 Hisz lustaságom becézője  
 Te voltál úgy is — csak magad.

Isten veled! Gazdát cserélsz te,  
 És én — oh leider — pamlagot,  
 Veled, úgy érzem, minden álmom,  
 És ifjuságom elhagyott...  
 A szőke lányról hol merengek,  
 Ha téged elveszítelek?  
 Oh, drága pamlag, mit csináljak,  
 Oh mit csináljak nélküled?  
 Isten veled, Isten veled!

Indigó-Pinty.

**Szent Istvánkor.**

— Vasuti kaosz. —

— Szeeeervusz Béla! Hohó, hogy még téged is az élők között látlak!

— Szervusz Kálmán! Ejnye beh megem-beresedtél, mióta nem láttalak. Hát aztán mi lett belőled?...

— Hordár! hordár!

— Tessék parancsolni...

— Örülök, hogy van szerencsém. Hova, hova?...

— A patvarba! Hiszen ez nem az én über-cziberem! Hol az übercziberem?...

— Óh az már elutazott a tenger mellé.

sarkanytyuzzák a hanyagságot, ébresszék életre az ájult. Ennél ez idő szerint alig ismerék fontosabb, szükségesebb, igényesebb, gyakorlatiasabb hivatást.

Nem fárasztom önt nézetem indokolásával a dolog annyira evidens. — Lelket kell önteni a vármegyékbe s a vármegyék által a nemzetbe.

Mi ezt tettük a 48 előtti években!

Üdvözlöm önt őszinte testvéries indulatú barátsággal.

Kossuth Lajos.

## HIREK.

— **(Szent István napja)** a törvénybe iktatott nemzeti ünnep a szokott ceremóniák közt, kellő méltósággal folyt le Pécsen. A püspök távollétében az ünnepi istentiszteletet Dobszay Antal kanonok tartotta fényes segédlettel. A misén jelen voltak az ilyen alkalmakkor megjeleni szokott notabilitások, hatóságok s a külföldi testületek.

— **(Dulánszky megyés püspök)** már befejezte karlsbadi kuráját, s jelenleg Alt-Ausseeban üdül, honnan e hó végével Budapesten keresztül visszatér székhelyére. A püspök nádasdi nyaralóját is föl fogja keresni, de ott csak rövid ideig fog tartózkodni.

— **(A tankerületi főigazgatóság visszahelyezése)** érdekében annak idején a város kérvényt nyújtott be a közoktatásügyi miniszteriumhoz, a mely visszahelyezést maga a mostani főigazgató is helyeselte. E kérvénynek azonban a „magas“ miniszterium nem adott helyt, s ezen megtagadást azzal indokolja, hogy a körülmények, melyek két év előtt a főigazgatóságnak más városba való áthelyezését követelték (?) maig sem változtak. A miniszteriumnak ezen eljárása mindenütt visszatetszést szült annyival is inkább, mert városunk számos körülmény, főleg pedig iskola-rendszerünk folytán teljes jogosultsággal provokálhatja magának a Dunántúlban az elsőséget. S ha ott fönt tekintetbe vették volna azon számos áldozatot, melyet a város — a kormány minden subvenciója nélkül — évenként a közoktatás és tanügy érdekében hozni szokott, és azt, hogy városunk a magyarosodás tekintetében valóságos missziót teljesít: akkor ott fönt aligha ejtették volna el oly könnyen e reánk nézve fontos kérdést, melynek negligálása által a „magas“ miniszterium ugyancsak elárulta városunk iránti nemtörődömségét. Az az állítás pedig, hogy a két év előtti körülmények nem változtak, egyszerűen nem igaz. Mert annak idején Mészáros főigazgató magánkivánsága volt, hogy Pécsről Székesfehérvárra tétessék, honnét mint a közoktatásügyi miniszteriumba berendelt szakközeg minduntalan a fővárosba futkozhasson;

a mi ugyan elég vastag jogtalanság volt. Ez a körülmény Mészáros halálával, illetőleg az új főigazgató kinevezésével igenis megszűnt. Tehát semmi ok, hogy a régi pécsi tankerületi főigazgatóság székesfehérvárvá erőszakoltassék.

— **(Blaskovich Iván)** a pécsi kir. itélőtábla elnöke szeptember hó 1-én tér vissza Tátrafüredről, hogy hivatalos működését megkezdje. Cserecsy Sándor táblai tanácselnök, ki eddig az elnöki teendőket végezte, szeptember elején kezdi meg hosszabb szabadságidejét.

— **(A szerdai vihar)** ismét nagy károkat okozott, s a dühöngő orkán egyes uradalmakban háztetőket és fákat döntögetett, a jégeső pedig erősen pusztított a szőlőkben, hajdinában, kukoriczában és kerti veteményekben. Barauyamegye keleti részében iszonyú vihar dühöngött. Nem volt semmi dörgés vagy villámlás, hanem a szélvész az egész vidéket betemette a porral. Nem lehetett látni még egy lépésre sem úgy, hogy még a kocsik sem merték tovább folytatni az utat az országutakon, nehogy valami szerencsétlenség történjék. Bonyhád határát a jég teljesen elverte. Kukoriczában és szőlőben nagy a kár. A vihar tíz méter hosszúságban leszakította a nagyvendéglő tetjét és a földre dobta. A mi járásunkat úgy a hogy megkímélte a vihar, bár szerdán este itt is erősen dühöngött.

— **(Apáczaszentelés.)** Az apáczák templomában csütörtökön reggel 7 órakor Feszty Károly dr. vál. püspök három apáczanövendéket szentelt föl. A felszenteltek: Paliani Klementina, Korpuli Angusztia és Kladek Viktória. A felszentelésen nagy számmal jelent meg a kíváncsi közönség, bár a ceremóniából nem sokat lehetett látni, miután az ünnepi aktus a főoltártól balra levő ablakrácsozaton keresztül történt. A mise után az ünnepélyes eskütétel következett, a mi után a felszentelés véget ért.

— **(Változások a D. G. H. T. tisztikarában.)** A Dunagőzhajózási Társaság pécsi közszékhelyének igazgatóságában legközelebb változások fognak történni, melyek közül legfontosabb az, hogy az eddigi igazgató Maas Bernát jövő hó 20-án megváltik a társaságtól és nyugalomba lép. Helyébe a társaság észak-csehországi közszékhelyének igazgatója, Wiesner jön. A „F. Z.“ e hírek kapcsán úgy vélekedik, hogy a bányai igazgatóságnak Bécsből Pécsre való visszahelyezése immár kétséget nem szenved, s még ez év szeptember havában fog megtörténni különböző szervezési és személyi változásokkal. A társaság igazgatója, Ullmann még szeptember hó folyamán Pécsre jön, hogy a szervezés munkáját megkezdje. Mi e hirt — a saját értesüléseink után — nem merjük valószínűsíteni.

— **(Halálozás.)** Folyó hó 19-dikén hosszú betegség után elhunyt Cserny Irma életének 21. évében. — Meghalt még özv. Bichler Péterné, szül. Eckhardt Magdolna

folyó hó 20-án este 10 órakor, életének 77 évében. A boldogultnak földi maradványai ma d. u. 4 órakor fognak lakásán Kis-Flórián-utca 14. számú házában beszenteltetni és innen a budai külvárosi közsirkertben örök nyugalomra tétetni.

— **(A mi katonáink)** befejezván Kaposvárott az ezredgyakorlatokat, vasárnap utaztak el vonaton Sárbogárdig, onnan pedig gyalog mentek Székesfehérvárra. Az 52. gyalogezrednek három zászlóalja fekszik most Székesfehérvárott, a 10. huszárezrednek pedig három szakasza. A manőverek már megkezdődtek s bezárólag szeptember 5-dikéig fognak tartani. Augusztus hó 26-án lesz Téténynél a nagy ütközet melyen körülbelül 11.000 ember vesz részt.

— **(Az utolsó kaszinó-estély)** szerdán folyt le, a melyre meglehetősen szép számmal jött össze a fiatalság. Az estélyen Kardos Kálmán főispán is jelen volt. A francia négyest körülbelül 35-40 pár táncolta, s a jókedv kivirradtig tartotta volna együtt a fiatalságot, ebben azonban az elemek megakadályozták őket. Tíz óra tájban erős vihar közelgett, mely az amugy is szűk terembe szorította a mulatókat. Mindazonáltal a sikerült mulatság csak az éjfél utáni órákban ért véget. Ezzel a kaszinó-estélyek befejeződtek.

— **(A megyéből.)** Tolnavármegye legutóbbi közgyűlésén Rasovszky Julian baranyamegyei közigazgatási joggyakornokot, ki eddig Pécsen a központban működött, Döry Lajos helyére, szegzárdi szolgabíróvá választotta.

— **(A jogakadémia új tanéve.)** A pécsi püspöki joglyceumnál a beiratások az 1891/2-ki tanévre f. é. szeptember hó 1-8-ig történnék. A pót- és ismétlő alapvizsgálatok f. é. szept. 9-13-ig fognak megtartatni.

— **(A „Miasszonyunk“-ról nevezett pécsi nőzárda)** iskoláinál — mint az igazgatóság velünk tudatja — a beiratások az 1891/2-ki tanévre f. é. augusztus hó 28., 29. és 31-én eszközöltetnek. A belső iskola kétosztályú felső és hatosztályú elemi iskolából áll. A külső iskolánál a polgári leányiskola második osztálya is meg fog nyitvatni.

— **(Katonai lóvásár.)** A földmívelésügyi miniszter közhírré teszi, hogy a hadsereg lószükségletének fedezése végett a vármegye területén Pécsen, folyó évi szeptember hó 20-án katonai lóvásár fog tartatni. A vásárlásra egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely az elővezetett lovak közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai célokra alkalmasnak és arra nézve megfelelőeknek fognak találtatni. Miután a főczél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül egyenesen a tenyésztőtől vétessenek meg a lovak, annál fogva a tenyésztők teljes bizalommal vezessék elő katonai célokra alkalmas eladó lovaikat és túlzott árak követelése által a megvételt lehetetlenné ne tegyék, miután minden esetre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen

— Ah! és jól érzi magát? Ir-e sokszor...

— Csupán csak annyit: „Képeddel alszom el, képeddel ébredek.“

— Menjen, maga bolondos, maga mindig tréfát űz a szivemmel...

— Soha se törődjek avval komámasszony, hiszen a kupétába úgy sem lesz arra szükség.

— Hát a fenyébe, mire üljek, mikor olyan kemény az a fapad?!

— Majd meglágyul az öreg, csak egyszer meglássa, hogy milyen gyönyörű hajadonná nőtt a kidobott leányának a kis porontya...

— Má szép egy tinó. Igérték is érte dej negyven foréntot...

— Sőt szerelmet is vallottak neki; de a kicsike nagyon válogatós...

— Pedig itt nem lehet válogatni. Ott kap helyet, a hol van. Csak gyorsan befelé, mert bizony Isten itt hagyom!

— Itt hagysz, édes?! De ugy-e visszajössz megint nemsokára?...

— Vissza-vissza gyűtvők, édes anyám, mire a zabot esépüjtek, vagy a trágyálásra bizonyosan itthol löszök...

— Ah! ez a Viki mindig olyan poétikus.

— Csinos gyerek.

— Óh ha az övé lehetnék!...

— Azé a mafla pofájú-é?

— Ott-ott balra. Látja kend, hogy még a cipellőjére se jutott neki subiczk.

— A biz'a. De nézze komám, a másiké is olyan. Bizonyosan ez most a módi...

— Óh ellenkezőleg, most igen egyszerű a divat. Csupa lezser könnyű ruhák...

— Csupa nehéz ládák! Az ördög ütött ezekben máma, hogy mind ilyen nehéz pakkokkal utaznak!...

— Hova utazik, kérem ez a máha?...

— A feleségem? Óh csak Dombóvárig, de én föl a Kárpátok közé...

— Hát a disznókkal mi lesz?...

— Aligha föl nem szálltak már.

— Látta őket?

— Igen-igen, ott néznek ki egy első osztályú kupéból.

— Kedves kis angyalarcok...

— Jó zsir fajták. Megvan egy-egy két métermázs...

— Ugy látszik használt nekik Tátrafüred. És a mamájuk?...

— Azzal futtatni fogok a budapesti gyepen.

— Nos — és van reményed?...

— De még milyen! Majd meglátod. Kifogástalan gavallér. Szépen vasalt ezilindert, elragadó nyakkendőt, kockás kabátot és nadrágot, fehér mellényt, elegáns lakk-czipőt visel...

— A marha! Hogy meglökött!

— Kicsoda?

— Az a barom ott ni!...

— Igen-igen, az az én fiam. Hát találko-

tál vele? No ez derék! — Aho, már itt a mi vonatunk...

— Mutass be neki, aztán vele megyek egész Budapestig...

— Hagyd el, nagyon mogorva ember az, nem lehet azzal okosan beszélni.

— De ha megmondom neki, hogy...

— Dejszen a guta üsse meg kendnek a kis kését! Ha ellopta kend a bugyellárisomat, hát csak mönynyünk be evvel a röndér urral a városházára, majd kiadi kend ott!...

— De úgy-e nem vesztegetjük ott sokáig az időt?

— Hisz a költő is azt mondja: „Rövid az élet, hosszú a sir!“...

— Nézd azt a Butter Márit! Micsoda monstrum lett ebből az asszonyból...

— És mekkora turnürje van...

— Jó lenne talán oda...

— Beszállni! Beszállni! Második csenge-tés...

— Csak nem megyek én egy ilyen marha-kupéba!...

— Az nekem mindegy, akár elől, akár hátul, csak tessék...

— Beszállni, beszállni!...

— Az Istenért, hol a Miliesi?...

— Épen most tartja a kézfogóját...

— Miliesi! Miliesi! Itt vagyok!...

— Egy főhadnaggyal.

— És van már kauzió?...

eladás által, mint az esetben, ha lovaikat közvetítők által juttatják a hadsereghez. Alkalmas minden szilárd testalkatu, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos hasznalat által még nem s a katonai hasznalatot hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 centiméter magas ló. A 7 évet már meghaladt lovak semmi esetre sem vétetnek meg, valamint a 158 centiméteren (vagy 15 markon) aluli lovak közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatuk és kitűnő vérellirnak. Az alkalommal 3 $\frac{1}{2}$  évet betöltött csikókat is fognak vásárolni, azonban csupán egyes olyan példányokat, melyek kiváló jó alkatuknál és nemes származásuknál fogva a katonai csikótelepekben való fölnevelésre alkalmasnak látszanak. A tenyésztők tehát 3 $\frac{1}{2}$  évnél fiatalabb vagy nem legkitűnőbb minőségű csikóik elővezetése által csak fölösleges fáradságot és költséget okoznának maguknak. A megvett lovakat azonnal a helyszínén átveszik és készpénzben kifizetik. A kitűzött nap reggelén a helyszínén jelenlevő vármegyei és községi tisztviselők, valamint a lötenyészbizottmány képviselői minden további fölvilágítást meg fognak adni.

— **(Visszahelyezés.)** Brunner Ferencz kórházi ellenőr, ki ellen a fegyelmi eljárás már hosszabb idő óta folyt, állásába ismét visszahelyeztetett.

— **(Lötenyésztesítési jutalomdíj osztás.)** A földművelésügyi m. kir. miniszterium engedélye folytán Baranyavármegye lötenyésztesítési bizottsága szeptember hó 20-án d. e. 9 órakor Pécsen, a budai külvárosi vásártéren lötenyésztesítési jutalomdíjazást tart. Díjak: I. Szoptató csikós kanczák után: 1. Egynek 5 drb 10 frankos arany. 2. Kettőnek 3 drb 10 frankos arany. 3. Háromnak 2 drb 20 frankos arany. II. 3 éves kancza csikók után: 1. Egynek 4 drb 10 frankos arany. 2. Kettőnek 3 drb 10 frankos arany. Ezen díjak csakis a földművelésügyi bizottságoknak fognak kiosztatni, míg a vagyosabb, vagy magasabb társadalmi osztályhoz tartozó tenyésztőknek a bemutatott anyag kiválóságához képest a miniszterium által a bizottság rendelkezésére bocsátandó arany-, ezüst- és brozoklevél adatik. Föntieken túl és pályázaton kívül kiváló mén- és kaczacsikók is figyelembe fognak vétetni és a meg rendelkezésre álló összegből díjaztatni. A megye alispánja fölkéri a vármegye összes lötenyésztesítőit, hogy saját tenyésztette, fönt körülírt állataikat a kitett időben s helyen minél tömegesebben mutassák be.

— **(Jóváhagyás.)** A belügyminiszter a pécsi atletikai klub módosított alapszabályait a jóváhagyási záradékkal látta el.

— **(Kossuth a szabadságharc emlékeiről.)** Hentaller Lajos orsz. képviselő Kossuth Lajoshoz azzal a kéréssel fordult, hogy küldene valami emléktárgyat a szabadságharcbeli ereklyék kiállítására. Kossuth Turinban július 24-én kelt levélben felel a fölszólításra és ezt írja: „Egy kézitáskával karomon, karddal oldalomon léptem a számkivetés útjára. Ki

tudná megmondani, hogy hol s minő alakban lehetnek (minthogy semmivé sem lehet, a mi van) annak a táskának atomjai? Kardomat pedig át kellett adnom, mert a becstületes török adott menhelyet az üldözött magyarnak, de megkivánta, hogy fegyvertelen legyen. Hát mimaradt meg nekem a nagy idők emlékéből? A bánat, a bú, a hontalanság s a keserves visszaemlékezés.“ Aztán elmondja, hogy birtokában van egy ezüst koszorúcska, a vitézség jele, mely I. Ádám ezredesről maradt rá, továbbá a honvédelem bélyegzője, mely Turinban készült. Egyetlen emléke az a történelmi nevezetességű kard, melyet I. Ahmed szultán küldött Bethlen Gábor fejedelemnek s melyet Erdély neki ajándékozott, midőn Magyarország kormányzójává választották. E kardot viselte Kossuth, mikor a debreczeni református templomba ment, esküt tenni a függetlenségi nyilatkozatra. Ez a kard később egy konstantinápolyi bankárhoz került zálog gyanánt (Kossuth megbizottja tette oda) s onnan ismét visszajutott, de ezüst láncza nélkül. „Ezt szívesen elküldeném“, írja Kossuth, „(s ez aztán igazán „emlék“ még pedig kettős eleve biztosítást szereznek a magyar kormánytól, hogy nem fog annak birtokától talán azon ürügy alatt megfosztani, hogy Erdélynek nem volt joga azt nekem adni. Nem ok nélkül tartok ettől, mert már tapasztaltam, hogy a magyar kormány (nem is a németről szöveg, hanem magyar kormányról) teljességgel nem csinál magának skrupulust abból, hogy rajtam, fosztogatást vigyen véghez.“ Kossuth ezután elmondja, hogy volt neki egy Veress Antal nevű levéltárnoka, ki számos iratát őrizte mint letéteményes. Veress halála után ez iratokat a nemzeti muzeum 10,000 forintért megvette az örökösöktől. „Miért vette meg? azért, mert Kossuth-iratok voltak, hát el kellett tenni láb alól.“ Kossuth keserűen kel ki az ellen, hogy őt meg se kérdezték, mikor tulajdon iratait megvették a letéteményes hagyatékából, melyet az örökösöknek nem volt joga eladni. Egyenes fosztogatásnak mondja ez eljárást. „Hát látja ön“, így folytatja, hogy a fosztogatás fölölc precedenssem van. A Bethlen-kardot csak a mondott föltétel alatt ajánkozhatom a kiállításra elküldeni.“ Említi végül, hogy a honvédelem bélyegét már 1882-ben nyíltan oda ajánlotta a nemzetnek. „A muzeum, mely még Deák rongyos esernyőjét, papucsát, meg mit tudom én minő lim-lomját is méltónak tartja mint ereklyét őrizni, mutogatni, — de a függetlenségi harc emléke nem kellett neki, — pedig én ingyen ajánltam, nem kellett neki. Persze, hogy nem! Sőt kilencz éve már, hogy azt a nyílt ajánlatot tettem, akadt-e csak egyetlen ember is az országban, a ki a dolgot szóba hozza? — Senki! . . . Én istenem! Hogy is mondja csak Kőlcsey? „Jégkebelben fásult szívet zár“ —

— **(Mészáros járvány.)** A szaj és körömfajás, mely megyénk marha-állományában rohamosan föllépett, kezd lassankint megszünni. Legutóbbi értesülés szerint a járvány Várasd, Vémend és Feked községekben megszünt.

— **(Halál játék közben.)** Ruzsits Ignác tót-keszűi lakos a napokban a szérűjében levő szalmakazalhoz támasztotta megázott puskáját, hogy megszáradjon. A közelben kis fiúk játszadoztak, s a mint a csillogó tárgyat észrevették, odasiettek, hogy bővebb megvizsgálás alá vegyék. A tulajdonos fia föl is vette a puskát és játszani kezdett vele, mialatt a puská elszűlt s egy közelben álló nyolcz éves fiút a lábszáron talált. A kis fiú rögtön lerogyott s par órai szenvedés után meghalt.

— **(Az iparosok megadóztatása)** körül a pénzügyminiszter azt tapasztalta, hogy az iparosok az adóösszeírás alkalmával eltáradják segédeiket. Ennek folytán fölhívta a mult napokban az iparhatóságokat, hogy a náluk nyilvántartott iparosoknál alkalmazott segédeket és tanulókat névszerint mutassák ki s e kimutatást az adóösszeírással megbizott közegnek a rendes határidőben küldjék be.

— **(A „Tolnamegyei gazdasági egyesület“)** a Bonyhadon f. hó 30-dikán díjazással összekötött tehén- és üszökiállítást bizonytalan időre elhalsztotta, miután a megye marhaállományában a szaj- és körömfajás rohamosan elterjedt.

— **(Perczel Mór érdemjele-e vagy Görgey?)** E hóban megjelent 65-ik számunk-

ban az 1848—49-iki szabadságharci kiállítás rendezősége által hozzánk beküldött tudósításban az foglaltatik, hogy a kiállításba beérkezett egy első osztályu magyar érdemjel, melyet állítólag Görgey kapott; de sokan azt állítják, hogy ez az érdemjel Perczel Mór tábornoknak volt száva, mert mikor ő Szt.-Tamást bevette, hirt volt, hogy az első osztályu érdemjelet Perczel Mór kapja meg. Ez téves, mert több ilyen érdemjelet adott ki akkor a magyar kormány s attól függ, hogy a most kiállított érdemjel kié, hogy ki küldötte azt be. Erre vonatkozólag egyik leghitelesebb egyéniségtől, magától Perczel Miklós orsz. képviselőnkéntől kaptuk a következő sorokat:

A Figyelő aug. 15-iki számának a 48—49-iki szabadságharci kiállításról szóló közleménye történelmi tévedést tartalmaz. Nem tudom, kitől kapta a rendezőség azt az első osztályu érdemjelet; de azt már határozottan tudom, hogy az első három elsőosztályu érdemjelet még 49 tavasza elején, a tavaszi győzelmes hadjárat megkezdése előtt kapta Bem, Görgey és Perczel Mór. — Görgeynek Kossuth nyújtotta át ünnepélyesen Debreczenben. Ugyanoly módon és ugyanakkor Mészáros Lázár honvédelmi miniszter sajátkezűleg tűzte azt Perczel Mór mellére e szavakkal: „Politikai ellenemnek, de a harcztéren vitéz bajtársamnak.“

— **(A katonaság köréből.)** A honvédségi hadapród iskolát végzett növendékek ünnepélyes fölavatása f. hó 19-ikén ment végbe Budapesten a Ludovika akademiában. Az új tiszthelyettesek közül Gulyás Kálmán a pécsi 19. honv. gyalogezredhez, nagy-nyomi Sényi Géza és garasztói Ribmer István pedig a pécsi 8. honv. huszárezredhez nevezettek ki.

— **(Régi bűnök elrejtett nyomai.)** Valami kegyetlen gyilkosságnak jött az eltitkolt nyomára a napokban Várady Ferencz megyei levéltáros. A tettet — a nyomok után itélve — 40—50 év előtt követhették el a bűnösök. A napokban Várady a János-utcai 8. sz. házában pinczéjében szétneveze, nagy földomlást vett észre. Ez a földomlás már többször fordult elő, s ép ezért Várady, nehogy valami baj támadjon belőle, körülményesen meg akarta vizsgálni a pincze eme bevezetetlen részét. Mikor gyertyával oda világít, csontokat lát meg a földréteg között. Közelebről megnézve egy emberi karsontot talált ott. Nála levő barátait azonnal lehíva tovább kutattak s a földet kissé eltisztogatva a kézfej csontjaira is rábukkantak, majd a vállcsont került elő, aztán a mellkas bordái, majd meg a lábszárak. A koponyának csak az alsó állkapcsát találták meg, melyből gyönyörű, majdnem vakító fehér, szép ép fogak villogtak elő. A kutatók, kik közt egy orvosjelölt is volt, megállapították, hogy a csontváz egy fiatal nőé. A csontvázról oldalt nagyobb távolságra találtak meg a koponya hiányzó részét, melyen erős, hihetőleg fejsze-vágásokat konstátáltak. Ugyanilyen éles vágás választhatta el a hiányzó koponyát az alsó állkapocsból. A kifejtett csontváz azonban nem rejtőzött magánosan. Tarsa is akadt ebben a szörnyű sirbau. A kutatók erre is ráakadtak. Ez meg egy teljes férficsontváz volt, melynek csúnya, hiányos fogai után itélve, a férfi kora az 50—60 év között lehetett. Ezen is több éles vágást konstátáltak. A csontok épségéből azt következtetik, hogy a titokteljes gyilkosság — mert annak kellett lennie — mintegy 50 évvel ezelőtt történhetett, amikor azon a helyen még kert volt, s az áldozatokat ott egy fa tövébe ásták el, melynek a gyökerei még most is láthatók az említett ház pinczéjében. A későbbi építkezés közben ez a rész a munkából teljesen kiesett s ezért nem bukkantak eddig a rejtélyes csontokra. Várady azonnal jelentést tett a rendőrségnek e leletről.

— **(Uradalmi tisztek nyugdíjszabályzata.)** A Miholjáczi uradalom tisztjeinek egy régibb óhaja teljesült a mult napokban. Székelyi Majláth Stephania, született Prandau bárónő hű tisztjeinek jövőjét a bellyei uradalomban alkalmazott minta szerint kidolgozott nyugdíj szabályzattal biztosította. A tisztekre föltette örvendetes eseményt az uradalomnak fáradhatlan, tisztársai érdekét szívén viselő igazgatója Bosnyák Mátyás, e hó 15-én hirdette ki a Miholjáczi kastélyba egybehívott tisztek között, mely alkalommal az összes tisztek a nemesszivű urnó vendégei voltak.

— **(Még egyszer a garázda bányász suhanczok.)** Mint lapunk aug. 12-iki számában, az első hírek után, „vasárnap csend-

- Az nincs, hanem kitűnő füstölt kalbász. . .
- Adjon föl egy pohárral. . .
- Tegye bele a gyereket is. Jeeszus mindjárt leesik. . .
- A fejem! Ne szorítsanak úgy! . . .
- Sebaj, csak hogy a pipám itt van. . .
- Annak is egész jegyet váltott?
- Persze.
- Azt bolondul tette, hiszen az még cse-csemő. . .
- Kalauz! Kalauz! . . .
- Ne bantsa. Szopik még. . .
- Konduktor! . . .
- Annak már. . .
- Harmadikat csöngettek! . . .
- Isten veletek! . . .
- A kanárikat ne feledjétek. . .
- Menjetek el velük mindennap uszodába. . .
- Pá-pá! édes! Igazítsd meg. . .
- . . . az orrodát.
- Vizsgáltasd meg.
- Itt a zsebkendő. No majd a mama tartja. Így ni fiacskám. No most fujj bele. . .
- (Sipszó:) Trüüüüü! . . .
- Milyen fölséges az, hogy az ember így a vasuton. . .
- Akár csak a pokolba. . .
- Me-hett!

Dr. Muki.

élet" czim alatt mi is közöltük, a garázdalkodók tette sokkal súlyosabb beszámítás alá esik, mint valami rögtönzött utcai csendzavarás! Ugyanis teljesen megbízható forrásból kapott értesülésünk szerint már az Ágoston-utca végén elhatározták, hogy minden szembejövőt „megtáncoltatni” fognak, miért is az utca szélső házában kődarabokkal fölfegyverkezve és a kocsit két oldalán több csoportban elnyomulva, a várostól 30—40 lépésre, egy negyed kilenc óra után az első szembejövő társaságot két oldalról köcsapásokkal és közáporral egy pillanat alatt megrohanták s azután tova iramodtak, hogy a következő szembejövőt ismét megrohánják. Így sebesítettek meg 15—20 gyanutlanul hazatérő békés lakost! Ez valóságos orv-támadás és nem csudálható, hogy magát senki nem védelmezhetette és a támadás alatt el sem menekülhetett; mert a támadás minden egyes személyre külön csapat által meglepőleg és ugyanazon pillanatban történt! Reméljük, hogy a tetteseket példásan megbünteti a rendőrség s hogy a hatóság ezen szégyenletes és közfölháborodást okozó eset folytán a bányárszeket ezután rendőrileg a legszigorubbán fogja fölügyeltetni.

— (Hymen.) Kollár Győző dr. zombori ügyvéd Szt. István napján jegyezte el Hoffer Melanie kisasszonyt, Hoffer Károly pécsi székesegyházi énekes leányát.

— (Közlekedésügyi tanfolyamok.) A közlekedésügyi tanfolyamok igazgatósága figyelmezteti a f. évi július hó közepén a helybeli és vidéki hírlapokban közzétett hirdetések kapcsán az érdekelteket, hogy úgy a vasúti tisztviselői, mint a posta-táviradai tanfolyamokba az 1891/2 tanévre nyilv. rendes hallgatói minőségben leendő felvétel iránti kérvények beadási illetőleg jelentkezési határideje f. évi augusztus hó 20-án lejárt.

— (Haynau a honvédeknek.) A vérengző Haynau, a mikor meghalt, azzal lepte meg a világot, hogy egy alapítványt hagyott, a mely a sebesült 48-as honvédek részére segélyben, 255 alpitványi hely van, melyek közül 127 illeti a honvédek a másik rész a 48-ban itt harcolt császári katonaságot. A miniszterium most értesíti az összes törvényhatóságokat, hogy a honvédekkel illető alapítványi helyek közül igen sok megürült s ezekért az illetékes hatóság útján lehet folyamodni a honvédelmi miniszteriumhoz. Az alapítványi helyek három osztályra oszlanak; az elsőben a segélyezett 35, a másodikban 24 $\frac{1}{2}$ , a harmadikban 17 $\frac{1}{2}$  krajczár napi zsoldot kap. Az alapítványból való segélyezés iránti folyamodványban a folyamodónak a következőket kell föltüntetni: 1. A folyamodó igazolja, hogy 1848-ban honvéd volt. 2. Akkori sebesülését és ebből származott nyomorékságát. 3. Vagyontalanságát igazoló (bélyegtelen) okmány. A folyamodványok legcélszerűbben a törvényhatóságokhoz nyújtandók be mely azt a honvédelmi miniszteriumhoz terjeszti föl.

— (Füredőtudósítás.) A harkányi fürdőben augusztus 19-éig a fürdő vendégek száma 1568 személy, az átutazó vendégek száma 2240 személy volt.

— Jótékonyosság. A nyilvánosság előtt is kedves kötelességemnek tartom, leghálásabb köszönetemet kifejezni Eizer János urnak és nejének született Szeifritz Janka urnőnek azon nemes tettükért, hogy a belvárosi plébánia templom részére „Isten oltárára jótékony czélképen” 100 frtot adni kegyeskedtek. A nemes tett jutalma legyen Isten bőséges áldása. Kelt Pécsen, 1891. aug. 19-én. Magenheim József, pécs-belvárosi plébános.

## CSARNOK.

### Az idegen.

Elbeszélés.

Spanyolból fordította: Bedeky Gedeon.

(Folytatás.)

### II.

A plaza de Mino széles korzóján hullámzott az üdülő, vagy szórakozó közönség hosszú sora. Szellős sátrak alatt mellette pergő nyelvű árusok kínálgatták a frissítő narancsot, váltig erősítve, hogy náluk kapható a legszebb és legjobb gyümölcs széles Spanyolországban.

Odább, egy vendéglőnek szőlővel befuttatott kioskjában xeresit szüresölgetnek műértően a vendégek; az ital azután megoldja nyelvüket, s mintha felednének bajt, betegséget, mindent, vidám csevegés hallatszik mindenfelől.

— Mondja csak, senor Ujváry — szól egy ifju spanyol, a kinek egészségtől duzzadó arcán ugyancsak meglátszott, hogy nem gyógyulásért, legföljebb szórakozás kedvéért jött ide — mondja csak, az önök Magyarországon lehet-e fegyverek nélkül járkalni az utcán? Nem kell minduntalan jogászok és kanászok támadásától félni?

A megszólitott odafordította fejét, a honnan a kérdő hang jött: ugyanaz az arc, a melynek mozdulatlanságán, merevségén Eveline úgy megbotránkozott, ugyanaz a szőke fürtös fej, a melyik a beteg angol leányt úgy fölizgatta.

— Azt ugyan nem, kedves grófom, — válaszolta Riverának, a spanyol ifjunak, miközben sápadt arcán hirtelen pir villant át — mert az csak a külföld agyréme; hanem ha lovagiasságot, igazi uemességet keres, akkor ne Spanyolországba menjen, hanem az én szép hazamba.

A másik már indulatosan akart visszavágni, hogy nemzetének védelmére keljen, mikor a többiek, lehet, hogy utját vágják a szenvedélyes vitának, hirtelen másfelé irányították a figyelmet.

A „calle ancha” felől (Cadixnek főutczája) lassan közelgett — Alice kisasszony, az ő szeretetre méltó társalkodónőjével.

Az egész társaság mindjárt érdeklődéssel fordult a szép jövevény felé, csak Rivera kockáztatta meg azt az észrevételét, hogy kár annak a szép lánynak ilyen kiaszott múmiát venni maga mellé kísérőül.

Csak rendes sétatjuk elején voltak, de Alice már fáradtnak, bágyadtnak érzé magát; hogy tehát megpihenjenek s a rögtöni hazamenetel Evelinének se szegje kedvét, a kiosk felé tartottak.

A férfiak udvariasan keltek föl, hogy helyet adjanak a közlegőknek; hanem a társalkodóné ügyesen úgy intézte a dolgot, hogy, ha szorongva is, de melléjük telepedhessenek s ő a világért meg ne legyen fosztva a férfitársaságtól.

Mikor látta, hogy azok a társalgást tiszteletből vagy tartózkodásból nem akarják megkezdeni, ő maga törte meg a jeget.

— Messieurs, — sipegé hozzájuk fordulva — ha önök fölvilágosítanának bennünket, merre találjuk a legegészségesebb, legkellemebb nyaralót, nagyon leköteleznének. Idegenek vagyunk, s egy kis utbaigazítást nagy köszönettel fogadnánk. Nemde Alice?

Ugyan ez csak kifogás volt, s Alicenak nagy kedve lett volna meghazudtolni a made-moiselle szavait, mégis némán rábólintott fejével.

A cél el volt érve: a társalgás megindult. Eveline mindjárt lefoglalta a spanyol grófot, s hosszú lére eresztett beszédben magasztalta előtte Cadixnek szépségeit. Rivera nagy nehezen megadta magát sorsának s csak olykor-olykor mutatta egy rosszul palástolt grimace-szal, vagy épen nem titkolt ásitással, mennyire örvend a kiváló szerencsének.

Ujváry ezalatt Alicehez közeledett:

— Ha jól emlékszem, nekem volt már nagysádhhoz szerencsém?

— Igen, találkoztunk egyszer már Meránban — volt a leány válasza. — De nem gondoltam volna, hogy báró úr arra a futólagos találkozásra visszaemlékezik.

— S miért ne? A mi találkozásunk nem lehet oly közönyös, mint másoké. Egy cél vezet mindkettőnk, — tette hozzá keserű mosollyal — egy reményünk van mindkettőnknek. Ifju életünknek az alkonyán miért ne éreznénk rokonszenvet egymás iránt mi, a kiket ugyanazon sorsnak a csapása sujt?

Alice arcán megint föllobbant az a lázas pir, belső fölindulásának, izgatottságának a tolmácsa. A miről álmaiban ábrándozott, a mi felé vágyai repültek, az most közel van a megvalósuláshoz: az eszmény leszállt ábrándjainak egéből a földre, le ő elé, hogy rokonszenvéről beszéljen megkapó hangon.

Oh, a rokonszenv már nincs messze a szerelemtől, legalább Alice úgy gondolja, s föléled lelkében mind az a remény, a mit tegnap kétségbeesésében megtagadott.

Pedig annak a férfinak a szavából nem csillant ki egyéb rokonszenvnél. A testi szenvedés elcsigázta, elkeserítette lelkét, s a közös baj tudata csak pusztá rokonszenvet ébresztett föl benne minden komolyabb vonzalom nélkül. Érdeklődött a szép beteg lányka iránt, s mikor az látható örömmel fogadta szavait, még szivesebben fűzte vele tovább a társalgást; hanem távol attól, hogy érdeklődése érzelmmé fokozódna, szimpatikus, kedves jelenségnél egyebet Alice nem látott.

Eveline már kifáradt a beszédben, mikor még a báró és védenze mindig suttogtak. A társalkodóné, a ki örömmel látta, hogy Alice megadja magát az ő életelveinek, azt hitte, hogy multságokról, szórakozásról beszélnek, mint a mivel ő traktálta Rivera grófot: pedig a két beteg társalgása a remények hervadásáról, a kárba vesztett ifju életről s más ilyenről folyt, a mik ugyan elég poétikusan hangzanak, de a made-moiselle még gondolatuktól is irtózik.

Furesa szerelem is az, a melynél révpart gyanánt a halál áll: s nem is lehet, hogy az ébredő érzelmek magával ne hordja csiráját a reménynek, a szenvedélyes vágyak, hogy megnyulják az a rövid élet, a melyik az első sugárt csak alkonyatkor engedte a szívbe lopózni.

Úgy is lett.

(Folytatás köv.)

## NYILT-TÉR. \*)

## Franczia baraczk.

Kittinő zamatu farnezia baraczkok  
Böhm C. F. fribeiszi szöllőjében az  
idény alatt minden nap kapható.

\*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:  
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:  
HAKSCH LAJOS.

## Hirdetések:

Gebauer Tivadar vas és fűszer üzletében Bar. Szentlőrinczen f. é. szeptember 1-ére két jó családból való **tanonc** felvétetik.

## Malom eladó!

Hirden, egy órányira Pécsről, a faluban, közel az országút és kőszénbányához fekvő



szép lakások és melléképületekkel, pinche és istállókkal, mely koresma és szatócsüzlethez is alkamas, előnyös föltételek mellett szabad kézből eladó.

A föltételek a tulajdonosnál Hirden 15. sz. alatt tudhatók meg.

## Iskolai jelentés.

### Van szerencsém tudatni a t. cz. szülőkkel, hogy 10 éven át fennálló nyilvánossági joggal felruházott leánynevelő- és tanintézetemben

Mária-utca 13. szám (Majláth-féle ház)

a beiratások az 1891/92. tanévre f. é. augusztus 31-től fogva eszközöltetnek; a rendes előadások pedig szeptember 2-án veendik kezdetüket.

Együttal tudomására hozom a t. cz. szülőknek, hogy leánykákat 3 éves koruktól felfogadok az előkészítő osztályba (gyermekkert); ugyszintén, hogy ez évben is benlakó növendékeket fogadok fel. Szives megkeresésre a feltételekről szóval vagy levélben adok tudósítást.

Midőn a t. cz. szülőknek eddigi személyem és intézetem iránt tanusított elismerésükért köszönetet mondok, magamat tisztelettel további kegyeikbe ajánlom.

Pécsett, 1891. augusztus hó.

Liebscher Vilma,  
tanintézet tulajdonos.

Richter-féle  
**Fejettörő.**  
Legújabb  
türelmi játék.  
176 feladat.  
Nagyon érdekes  
és nagyon mulatságos.  
Ára 35 kr.; minden  
játékszer kereskedésben kapható.  
Utánzásoktól orjunk magunkat és csakis oly skatulyákat  
fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony” van.



Az 1891/92 iskolai évre kellő feltételek mellett

### egy, esetleg két kisebb középtanodai tanuló

teljes ellátásra felvétetik, kik lelkiismeretes, szigorú gondozásban részesítetnek, sőt az erősebb tantárgyakban külön oktatást is nyernek. —  
**Papnövelde-utca 23. sz. alatt.**

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

### „KEGYELET” első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-póata)utca 22-ik sz. saját házában.



Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üveggöcsökben, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sírkoszorúkból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanusított bizalmat továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

**Gindl Alajos úr**

van megbízva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

**Hartl Ferencz és társai.**

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,  
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirada cím: „Kegyélet” Pécs.

## Végkiárulás!

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy helyben 23 év óta fennálló üzletemtől visszavonulok, miért is készletben lévő összes **inga-, francia-, szalon-, éjjeli-, világító-, ébresztő-,** valamint jól kipróbált ezüst és arany **zsebóráimon** a beszerzési áron alul is tuladok.

Ez alkalommal

### végkiárulásra

kerülnek a legjobb minőségű látszerek, u. m.: szemorvosok által legjobban ajánlott finom szemüvegek, csipetők, színházi-, utazó-, tengerészeti- és tábori-látszóvegek, ugyszintén nagyító üvegek, távesővek, mikro- és teleskopok, továbbá legjobb gyártmányu rajzeszköz-készletek, valamint mérnökök és építészeknek való összegombolyítható mértékszallagok; nemkülönben nagy választékban kaphatók: ablakra, szobákba, fűdőkhöz, orvosoknak való hőmérők, gazdasági használatra alkalmas légsúlymérők megvizsgált bor-, must-, cukor-, fagyalt-, pálinka-, lug- és vízmérők, végül nagy választék áll rendelkezésre a legfinomabb emberi műzemekből.

Midőn a n. t. közönségnek a hoszu időn át tapasztalt bizalomért mély köszönetet mondok, egyuttal bátorodom a kedvező vasárlási alkalmat becses figyelmébe ajánlani s szives látogatását kérni.

Pécsett 1891. június hó.

Teljes tisztelettel

**Wurster Antal**

órász és látszerész.

# LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

## Hirdetmény.

Pécsett, szigeti ország ut 66-ik számú (hentes üzletre, és hús vágásra) berendezett **ház** azonnal kiadó. Vagy pedig nagyon kedvező feltételek mellett eladó.

Értekezhetni lehet Irgalmasok-utca 14-dik számú házában az emeleten lakó tulajdonosokkal.

### Pécsi nyilvános 3 osztályú kereskedelmi középiskola.

Ezen a nagym. vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskoláival (akademiák) teljesen egy rangba van helyezve, s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után

**az egyévi önkéntességi jog** kedvezményében részesülnek.

A törvényesen előirt három osztályon kívül

#### előkészítő osztály

is létezik olyanok számára, kik hiányos előismereteik miatt az I. osztályba még föl nem vehetők.

Oly ifjak részére, kik középiskolai tanulmányokat nem végezvén az egy évi önkéntességi jogra igényt nem tarthatnak, folyó évi október hó 1-én esti **tanfolyam** nyitattik, melynek végeztével a hallgatók egy vizsgálat letétele által ezen kedvezményt élvezhetik

A beiratások f. é. augusztus hó 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet helyiségeiben (Mária-utca 8. sz. a.)

az igazgatóság.

# ! Üzlet-megnyitás!

## ! Bécsi férfi és fiu öltönyök !

! Szabott árak !

! Minden darabon látható !

1 férfi őszi nadrág, tisztán gyapjuból

*bármily fajtában és színben*

5 frt 80 kr.

1 férfi őszi öltöny, tisztán gyapjuból

*kétsoros, legujabb minta*

11 frt 50 kr.

1 gyermek öltözet, egész 8 éves fiuk részére

*igen elegáns és igen czélszerű, tisztán gyapjuból*

4 frt 80 kr.

*Bármily nemü öltönyök, felsőkabátok, havelockok, costumök, gyermek-öltönyök, fiu- és gyermek-paletot-ok, uti öltönyök és hálóköntösök.*

Első bécsi férfi- és fiu-öltönyök-raktára.

Pécsett.

Király-u. I. sz.

Király-u. I. sz.

## „Vízvezeték“

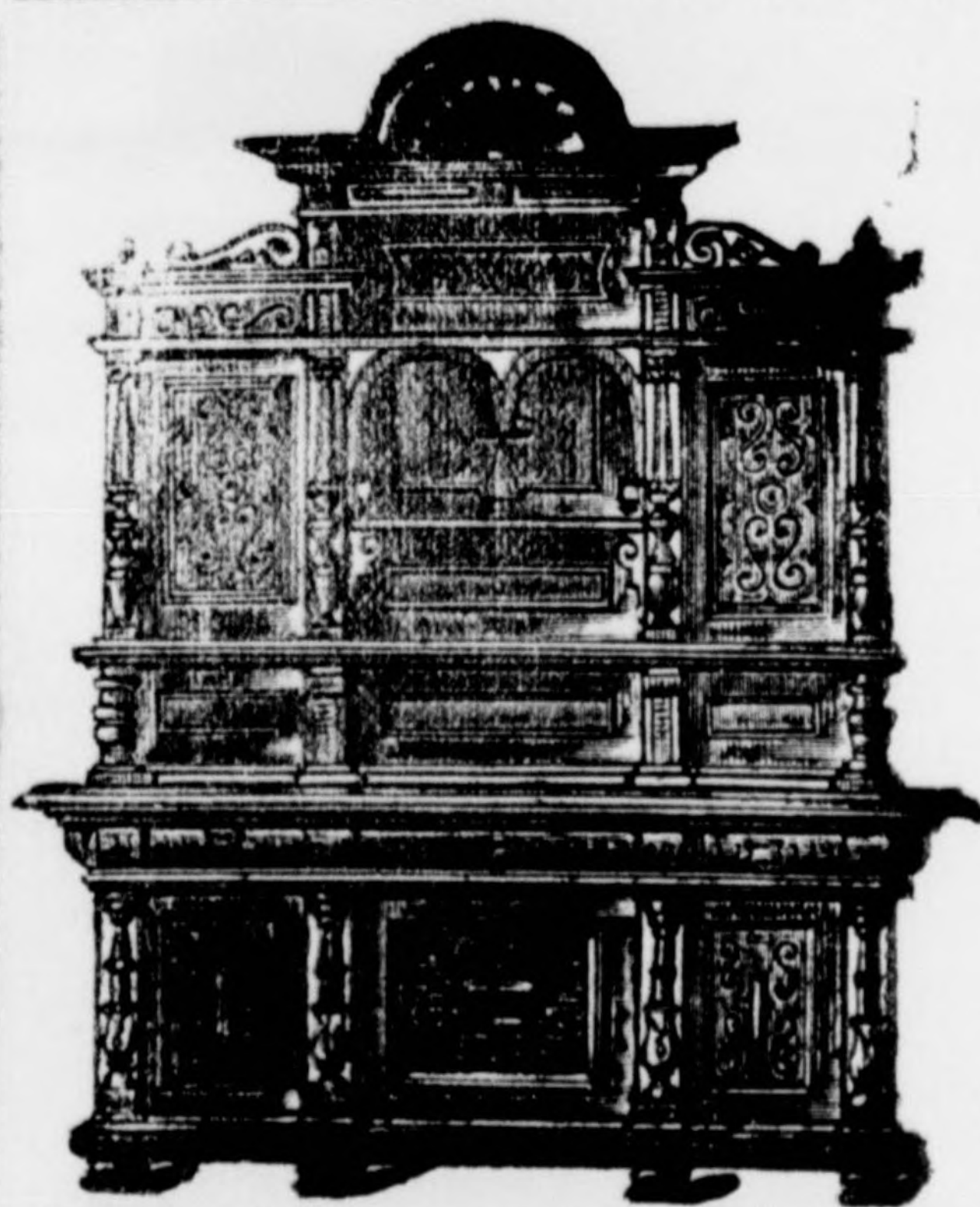
### HERCZEG TESTVÉREK gyárosok

ajánlják a vízvezeték házakbani berendezését a mai korszaknak megfelelő izléses kiállítással, legjutányosabb versenyárak mellett. Továbbá készítenek angol árnyékszékeket, fürdőberendezéseket, és kitünően működő szivárvány kutakat.

## „Közvetítő“

Ismeretes közkedvelt „peronos-pora fecskendő“ darabja 18 frtért kapható.

Ismeretes közkedvelt „peronos-pora fecskendő“ darabja 18 frtért kapható.



## ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.